

РЕШЕНИЕ

№ 5609

гр. София, 07.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Силвия Житарска

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **5256** по описа за **2021** година докладвано от съдия Силвия Житарска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на Т. И. В., ЕГН [ЕГН], срещу Решение № 20053938 от 26.02.2021г. по НАХД № 4833/2020г. по описа на СРС, НО, 101 – ви състав, с което се потвърждава наказателно постановление за налагане на глоба за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство – система за видеоконтрол ARH CAMS 1 № 11743С7, по преписка № 558/19, снимка № 0100101 на СДВР, с който на Т. И. В. е наложена глоба в размер на 700 лв. и „ Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от три месеца за нарушение по чл. 21, ал.1 вр. с чл. 165, ал.2, т.6 от ЗДвП.

Касаторът оспорва решението като неправилно постановено в нарушение на материалния закон, при съществени нарушения на процесуалните правила и при явна необоснованост - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, т.2 и т.3 НПК вр. чл. 63, ал. 1, изр.2 ЗАНН. Касаторът твърди, че въззивната инстанция не е изпълнила процесуалното си задължение да установи всички факти от значение за спора и да установи в цялост действителната фактическа обстановка. Нарушена е освен това Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. за условията и реда за използване на

автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (Наредба № 81213-532 от 12 май 2015 г.) в разпоредбите на чл. 10 – тъй като приетият като доказателство протокол за използване на мобилното АТСС не отговоря на всички изисквания на визирания нормативен акт. Липсва изготвена и приложена снимка по чл. 10, ал. 3 от наредбата. Касаторът твърди че констатациите в обжалваното НП са неправилни. Твърди се, че наказаното лице е управлявало МПС по „Ч. шосе“ с посока на движение към [улица], където ограничението на скоростта е 70 км/ч. Изяснява се, че в случая въведената допустима скорост от 50 км/ч между [улица]и [улица]не е обозначена нито с ограничителен знак, нито със знак за начало на населено място. В проведеното съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Ответникът СДВР отдел „ОПП“ не изпраща представител и не ангажира становище по спора.

Представителят на СГП заявява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд – София град, XVI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и изложените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е подадена в законоустановения срок и от надлежна страна, срещу акт, който подлежи на контрол, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна, поради следните съображения:

Районният съд е приел следното от фактическа страна:

На 19.11.2019г., около 16:03 часа в [населено място], жалбоподателят Т. В. управлявал лек автомобил марка „Ш.“, модел „Р.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „К. П. – България“ като се движил в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]и със скорост 104 км/ч. / 3 % толеранс от 107 км/ч./ при ограничение за движение в населено място от 50 км. /ч. Скоростта била измерена посредством автоматизирано техническо средство – система за видеоконтрол ARH CAMS 1 № 11743С7, по преписка № 558/19, снимка № 0100101, заснемаща и записваща скорост, дата, час и място, както и рег. табела с ДК № на автомобилите. Техническото средство било одобрено като тип за измерване на скорост /удостоверение № 17.09.5126 със срок на валидност 07.09.2017г. – 07.09.2027г./, като е преминало последваща проверка от Българския институт по метрология на 01.10.2019г. и е годно за експлоатация до 01.10.2020г. Приложен е протокол за използването на АТСС на 19.11.2019г., както и снимка от клип от същата дата. За извършеното нарушение – превишаване на максималната скорост в населено място, е съставен АУАН Серия Е бл.№ 884821/03.12.2019г. въз основа на който е и издадено оспореното в настоящото производство НП. Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС писмени и гласни доказателства.

Съдът констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, чиято контролна функция е предоставена по силата на чл. 189, ал. 1 и ал. 12 от ЗДвП във

връзка със Заповед № 8121з-515/14.05.2018г. на Министъра на вътрешните работи. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът за абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения и противоречие с материалния закон, основание за отмяна на съдебното решение.

Неоснователно е възражението за недоказаност на административно-наказателното обвинение. Съгласно приложимата норма на чл.189, ал. 2 от ЗДвП редовно съставеният АУАН има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното. Така установената от специалния закон доказателствена сила на редовно съставения АУАН действително не е обвързваща за съда в съответствие с разпоредбите на чл. 14, ал. 1, чл. 305, ал.3 от НПК във връзка с чл. 84 от ЗАНН и Постановление №10/1973г., поради което във фазата на съдебно оспорване АУАН се цени наред с всички останали събрани по делото доказателства. В процесния случай, актосъставителят и свидетелят са се подписали под съдържащите се в АУАН констатации относно фактическата обстановка при извършване на нарушенията. Към момента на съставяне на АУАН, посоченият като нарушител Т. И. В. е попълнил декларация по чл. 188 от ЗДвП, в която е декларирал, че на посоченото място, дата и час той е управлявал заснетото с техническо средство моторно превозно средство. Предявена му е снимка № 11743С7/0100101 от 19.11.2019г. Приетата по делото разпечатка от паметта на техническото средство за посочената дата доказва шофирането с превишена скорост по категоричен начин. Доколкото в него изрично е отразена не само датата, а и часът на установеното нарушение, нарушението е безспорно установено. Касационният съд намира, че нарушението е констатирано по начин, предвиден в закона. Наказващият орган решава как да ангажира отговорността на нарушителя, и в случая съставянето на АУАН от автоконтрольор при наказващия орган след преглед на видеоклипа е поставило законосъобразно начало на административнонаказателното производство. Доказателства, които да опровергават съдържащите се в АУАН фактически констатации не са представени. При положение, че другите събрани по делото доказателства не само не внасят съмнение относно описаната в АУАН фактическа обстановка, а напротив - я потвърждават, правилно решаващият съд я е приел за установена по несъмнен и безспорен начин.

Не се споделят доводите на касатора за нарушение на разпоредбата на чл. 10 от Наредба №8121з-532 от 12.05.2015г. Не се оспорва че мобилната система за видеоконтрол е монтирана в служебен автомобил, като видно от снимковия материал са отразени точно координатите на нарушението, в географски ширина и дължина, при това в границите на контролирания участък, при максимално разрешена скорост за същия от 50 км/ч. За удостоверяване на последното са приложени протокол за използване на АТСС. Видно от протокола, съставен от обслужващия полицейски служител, са посочени точното място за контрол и посоката, в която е осъществяван, въведеният за контролирания участък скоростен режим, режимът на измерване, началото и края на работната смяна. В тази връзка следва да се отбележи, че не всяка липса на посочено от твърдения нарушител доказателство съставлява съществено процесуално нарушение. Такова би било налице, ако тя е довела до непопълване на доказателствената основа или до невъзможност за проверка на събрани доказателства.

Нито една от посочените хипотези не е налице в случая, тъй като изискването по чл. 10, ал. 3 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. протоколът да се съпровожда със снимка на разположението на уреда се отнася само и единствено до временно разположени на участък от пътя автоматизирани технически средства и системи за контрол на скоростта /АТСС/. Съгласно чл. 11, ал. 1 /Обн. - ДВ, бр. 36 от 2015 г./, от с.н., за измерване на скоростта от мобилно АТСС се използват /алтернативно/: 1. служебни автомобили или мотоциклети, движещи се в пътнотранспортния поток; 2. служебни автомобили или мотоциклети, работещи на място за контрол; 3./ Доп. - ДВ, бр. 6 от 2018 г./ АТСС разположени временно на участък от пътя. В случая, видно от Протокола за използване на АТСС от 19.11.2019г., приложен в административно-наказателната преписка и приобщен към доказателствените материали по делото от СРС, мобилното АТСС е било разположено в служебен автомобил, работещ на място за контрол, а не е било разположено на участък на пътя. По тези съображения, настоящият съдебен състав не приема за съществено допуснатото нарушение на чл. 10, ал. 3 от Наредбата, съгласно която разпоредба се изисква представяне на снимка относно разположението на уреда.

Неоснователни са и възраженията на касатора, че описанието на извършеното нарушение е неправилно, а обстоятелствата, при които е извършено не отговарят на обективната действителност. Фактичeskото описание на нарушението в АУАН и наказателното постановление отговаря на изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, като в тях ясно и точно е посочено, както дата, така и мястото и обстоятелствата по извършване на нарушението. Тази фактическа конкретизация с оглед вида на нарушенията отговаря на изискуемата се от закона, по идентичен начин се съдържа в АУАН, съгласно чл. 42, т. 4 от ЗАНН и в наказателното постановление, съгласно чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, без несъответствия помежду им.

Касационната инстанция намира за неоснователни и възраженията за неопределеност и неяснота относно мястото на извършване на нарушението. Мястото на извършване на нарушението е индивидуализирано чрез отбелязване на населеното място и булеварда, както и посоката на движение. Описано по този начин, мястото на нарушението е достатъчно конкретно и точно посочено и напълно удовлетворява изискванията на закона относно индивидуализирането на мястото.

Административното наказание е наложено на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП. Визираната норма определя административно наказание глоба в размер на 700 лева и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство при превишаване на скоростта над 50 km/h, като за всеки следващи 5 km/h превишаване над 50 km/h глобата се увеличава с 50 лв. Санкцията е с фиксиран размер, поради което не подлежи на редуциране.

Не се изисква и поставянето на пътен знак, доколкото разпоредбата е отменена, считано от 16.01.2018 г., т.е. преди извършване на процесното нарушение.

В заключение следва да се има предвид, че водачът е длъжен винаги да спазва ограниченията на скоростта, независимо дали ще е поставен под угрозата да бъде видеозаснет или не. С наложената глоба се постига целта на административното

наказание – да насочи нарушителя към спазване на установения от закона ред при управление на МПС в градски условия.

По изложените съображения обжалваното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

С оглед на това и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, XVI -ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 26.02.2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 101 – ви състав, по НАХД № 4833/2020г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.